

C/2023/163

6.10.2023.

**Nosaukuma reģistrācijas pieteikuma publikācija saskaņā ar 50. panta 2. punkta b) apakšpunktu
Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un
pārtikas produktu kvalitātes shēmām**

(C/2023/163)

Šī publikācija dod tiesības trīs mēnešu laikā no šīs publikācijas dienas pret šo pieteikumu izteikt iebildumus atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 ⁽¹⁾ 51. pantam.

PRODUKTA SPECIFIKĀCIJA GARANTĒTU TRADICIONĀLO ĪPATNĪBU GADĪJUMĀ

“Bœuf traditionnel de race Normande”

ES Nr.: TSG-FR-02867 — 9.9.2022

1. **Reģistrējamais nosaukums vai nosaukumi**

“Bœuf traditionnel de race Normande”

2. **Produkta veids [norādīts xi pielikumā]**

1.1. grupa. Svaiga gaļa (un subprodukti).

3. **Reģistrācijas pamatojums**

3.1. **Produkts**

- iegūts ar minētajam produktam vai pārtikas produktam paredzētajai tradicionālajai praksei atbilstošu ražošanas veidu, pārstrādi vai sastāvu;
- ražots no tradicionāli izmantotām izejvielām vai sastāvdaļām.

“Bœuf traditionnel de race Normande” ir gaļa, kas iegūta no Normandijas šķirnes vērsa, t. i., kastrēta tēviņa.

Šie vērsi ir dzimuši piena lopkopības saimniecībās, kur pēc tam arī turpinās to audzēšana kā papildnodarbošanās, kas ļauj lieti izmantot tālus vai neapstrādājamus zālājus.

“Bœuf traditionnel de race Normande” vērsu audzēšanas veids balstās uz vienkāršiem un ekonomiskiem tehniskajiem paņēmieniem, kas nav mainījušies kopš Otrā pasaules kara, neraugoties uz ražošanas sistēmu intensificēšanu XX gs. 70. gados un skābbarības kukurūzas ieviešanu lopbarības sistēmās. To apliecina vairāki fragmenti no 1968. gadā publicētā ģeogrāfa Armāna Fremona [*Armand Frémont*] darba “L'élevage en Normandie - Etude géographique” [Lopkopība Normandijā: ģeogrāfisks pētījums].

Šā lopkopības veida pamats ir kastrēts Normandijas šķirnes tēviņš, kas vismaz septiņus mēnešus gadā ganās, bet atlikušo laiku barojas ar konservētu zāli. Šī lopkopības sistēma veicina dzīvnieku lēnu augšanu. Vērsu “Bœuf traditionnel de race Normande” barība neietver ne skābbarības kukurūzu, ne produktus, kas iegūti no ģenētiski modificētiem organismiem. Pēc kastrēšanas dzīvnieks kļūst mierīgs un aug lēni, un tā arī palīdz izveidoties labai liellopa ķermeņa uzbūvei un gaļas marmorējumam.

3.2. **Nosaukums**

- identificē produkta tradicionālo raksturu vai specifiskās iezīmes;
- ir tradicionāli lietots attiecībā uz īpašo produktu.

Ar nosaukumu “Bœuf traditionnel de race Normande” no kastrēta Normandijas šķirnes tēviņa iegūta gaļa tiek atšķirta no citu veidu gaļas, kas tiek tirgota ar vispārīgo nosaukumu “bœuf” [liellopa gaļa]. Patiesībā lielākā daļa gaļas, kas ir iegūta no pieaugušiem liellopiem (izbrāķētām slaucamajām govīm vai izbrāķētām zīdītājgovīm, bullēniem, telēm), tiek tirgota ar vispārīgo nosaukumu “bœuf”.

⁽¹⁾ OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.

Vēršu “Bœuf traditionnel de race Normande” barības pamatā ir ganību vai konservēta zāle. Šo lopu audzēšanas pilāri ir īpašā šķirne un barība, kas ļauj dzīvniekiem augt lēni, vismaz septiņus mēnešus gadā ganoties un atlikušo daļu gada pavadot kūtī.

Normandijas šķirne ir kombinētā tipa šķirne, proti, no šiem dzīvniekiem var iegūt gan pienu, gan gaļu. Šīs šķirnes dzīvnieki ir izslavēti ar sava piena (siera un sviesta) kvalitāti, mūža ilgumu un izturību, t. i., spēju pielāgoties audzēšanai ārā. Tie tiek galā arī ar klimata sezonālajām pārmaiņām — tie spēj uzturēties ganībās visu gadu un viegli nomest svaru un atkal pieņemt svarā (*Le Liboux, P., 1974*, un “Patrimoine normand”, 2000). To ķermeņa uzbūve un gaļas kvalitāte ir saņēmusi atzinību (restorānu ceļveža “Gault et Millau” atlases komisija, 1992).

Piena lopkopības saimniecībās, kurās tur Normandijas šķirnes govīs, tradicionāli vienmēr ir bijuši arī vērši, lai liktu lietā tālus vai grūti kultivējamus zālājus, un tā vienmēr ir bijusi arī iespēja lietderīgi izmantot tēviņus.

4. Apraksts

4.1. **Ar 1. punktā minēto nosaukumu apzīmētā produkta apraksts, tostarp tā galvenās fizikālās, ķīmiskās, mikrobioloģiskās vai organoleptiskās īpašības, kas ir produkta specifiskas pamatā (šīs regulas 7. panta 2. punkts)**

“Bœuf traditionnel de race Normande” ir liellopa gaļa, kas iegūta no kastrēta 30–48 mēnešus veca Normandijas šķirnes tēviņa.

Normandijas šķirne ir kombinētā tipa šķirne, kas izpelnījies atzinību ar to, ka spēj dot gan pienu, gan gaļu.

Liemeņu zemākā pieļaujamā klase ir O=, un tauku slāņa klase ir 3 vai 4.

O+ klases liemeņu minimālais svars ir 380 kg, bet O= klases liemeņu minimālais svars ir 410 kg. Šie liemeņi ir īpaši ar to, ka tiem ir biezs tauku slānis visur, izņemot gurnus un plecus.

Krūšu un starpriību muskuļi ir tauku caurausti, un gaļa ir marmorēta.

Gaļa ir piesātināti sarkanā krāsā, caurausta ar lazdu riekstu krāsas taukiem.

4.2. **Apraksts (vajadzības gadījumā ar norādījumiem par izmantoto izejvielu vai sastāvdaļu raksturu un īpašībām) par ražošanas metodi, kas jāievēro ar 1. punktā minēto nosaukumu apzīmētā produkta ražotājiem, un par produkta sagatavošanas metodi (šīs regulas 7. panta 2. punkts)**

Visiem operatoriem, kas vēlas iesaistīties visā “Bœuf traditionnel de race Normande” ražošanas procesā vai kādā tā daļā, ir jāpaziņo par sevi grupai.

Operatori dara kontroles darbiniekiem pieejamu individuālo izsekojamības lapu vai jebkuru citu līdzvērtīgu digitalizējamu dokumentu, kurā izsekotas katra dzīvnieka gaitas līdz pat nokaušanai, kā arī jebkurus citus kontrolei nepieciešamus dokumentus.

Ja operators atsakās no garantētas tradicionālās īpatnības “Bœuf traditionnel de race Normande” piemērošanas kādam dzīvniekam, viņš par to informē grupu, tai iesniedzot aizpildītu dzīvnieka izsekojamības lapas kopiju.

Katru gadu izveido ražošanas kopsavilkuma deklarāciju, kurā norāda:

— kāvēji — ar GTĪ “Bœuf traditionnel de race Normande” apzīmēto liemeņu skaitu un svaru N–1 gadā,

— audzētāji:

— o ar GTĪ “Bœuf traditionnel de race Normande” apzīmēto pārdoto vēršu skaitu N–1 gadā,

— o to dzīvnieku skaitu N gadā, kuri audzēti saskaņā ar GTĪ “Bœuf traditionnel de race Normande” specifiku.

Operatori šo deklarāciju nodod grupai ne vēlāk kā N gada 28. februārī.

4.2.1. *Dzīvnieks*

“Bœuf traditionnel de race Normande” ir Normandijas šķirnes tēviņš (abu vecāku šķirnes kods — 56).

Dzīvnieku kastrē, pirms tas sasniedzis 7 mēnešu (210 dienu) vecumu. Kastrēšanas procedūrā noteikti izmanto anestēziju un/vai atsāpināšanu.

Ja tiek veikta atragošana vai ragu noņemšana, obligāti jāizmanto anestēzija un/vai atsāpināšana, kā arī jādezinficē brūces.

Audzētājs uztur individuālo izsekojamības lapu, kurā par katru dzīvnieku ir norādīta liellopa pasēs informācija, kā arī audzētavas identifikācijas numurs un dzīvnieka kastrācijas datums.

4.2.2. *Atļautā barība*

Dzīvnieki ēd piena produktus, produktus, kas veido pamatbarību, kā arī koncentrātus un papildbarību.

Piena produkti:

ja izmanto piena pulveri, lielāko tā daļu veido dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielas.

Pamatbarību veido:

- svaiga ganību zāle, siens, plēvē iesaiņota zāle vai skābsiens (bez pievienotiem ķīmiskiem konservantiem un ar sausnas saturu, kas ir lielāks par 27 %),
- graudaugu, proteīnaugu un pākšaugu salmi,
- kaltēta, plēvē iesaiņota vai skābbarībā pārvērsta lucerna (kurā sausnas saturs ir lielāks par 27 %),
- bietes.

Skābbarības kukurūza ir aizliegta.

Koncentrēta barība un papildbarība ir:

- labības graudi — kvieši, mieži, auzas, tritikāle, kukurūzas graudi — un no tiem atvasināti produkti,
- kviešu un rudzu maisījums,
- lucernas granulas,
- cukurbiešu graizījumi,
- eļļas augu sēklas vai eļļas augļi — rapsis, soja un lini — un no tiem atvasināti produkti,
- pākšaugu sēklas — zirņi un lauka pupas — un no tām atvasināti produkti.

Minerālvielas ir atļautas.

Karbamīds un tā atvasinājumi ir aizliegti.

Dzīvnieku izcelsmes piedevas ir aizliegtas.

Barība, kas satur palmu eļļu, ir aizliegta.

Ganāmpulkam, kas tiek audzēts saskaņā ar šo specifiku, ir atļauts izēdināt tikai dārzeņus, blakusproduktus un barību, kas nav iegūti no transgēniskiem produktiem.

4.2.3. *Lopu audzēšana*

4.2.3.1. Barošana

- No pirmās dienas līdz sestajam mēnesim (ieskaitot)

Dzīvnieku, kam paredzēts kļūt par “Bœuf traditionnel de race Normande”, audzē saskaņā ar piena ražošanas sistēmai raksturīgajiem turēšanas principiem, barojot ar pilnpienu vai piena pulveri, ko vēlāk, pirms atšķiršanas, papildina ar papildbarību uz graudaugu un lopbarības bāzes.

Šajā laikposmā izbaro ne vairāk kā 500 kg (pēc sausnas satura) koncentrātu, neskaitot piena pulveri.

— No septītā mēneša līdz nokaušanai

Vērši “Bœuf traditionnel de race Normande” ganās ganībās vismaz divas pilnas septiņus mēnešus garas vasaras sezonas laikā no vismaz marta līdz novembrim.

Šajā ganišanās laikā pamatbarība ir ganību zāle. Dzīvniekiem atkarībā no zāles augšanas intensitātes var dot papildbarību — plēvē iesaiņotu zāli, sienu, salmus vai koncentrātus.

Kopējais dzīvnieku blīvums ganību platībās gadā ir vismaz 30 āru uz liellopu vienību (UGB).

Audzētājs uztur ganību žurnālu, kurā par katru zemesgabalu norāda:

- to vēršu individuālo numuru, kuri tur ganās,
- ganišanās sākuma un beigu datumu.

Arī ziemas periodā zāle ir pamatbarība. Vēršu “Bœuf traditionnel de race Normande” barībā lopbarība uz zāles bāzes veido vismaz 60 % no pamatbarības pēc sausnas satura.

Gan ganībās, gan novietnē var dot koncentrētu papildbarību.

80 % vēršu pamatbarības ir iegūta konkrētajā saimniecībā.

— Nobarošanas beigu posms

Nobarošanas beigu posms ir pēdējais posms pirms nokaušanas, un tajā tiek pilnveidota liellopu ķermeņa uzbūve. Tas var pēc izvēles tikt īstenots vai nu novietnē, vai ganībās, un viena no Normandijas šķirnes raksturīgajām īpašībām ir tā, ka nobarošanas beigu posmam var izmantot zāli.

Divu mēnešu periodā pirms nokaušanas drīkst izbarot ne vairāk kā 250 kg (pēc sausnas satura) koncentrētas papildbarības.

Audzētājs uztur individuālo izsekojamības lapu, kurā tas norāda:

- nobarošanas sākuma datumu,
- ātrāko nokaušanas datumu.

No dzimšanas līdz nokaušanai “Bœuf traditionnel de race Normande” vēršiem izbaro kopā ne vairāk kā 1 500 kg (pēc sausnas satura) koncentrātu.

4.2.3.2. Mītne

Kad vēršus tur novietnē, tie var mitināties vai nu brīvās turēšanas novietnē uz dziļajiem pakaišiem (ar vai bez pastaigu laukuma), vai arī labiekārtotā ziemošanas aplokā (*parc stabilisé d'hivernage*), vai arī piesietās turēšanas kūtī.

Novietnēs to mītne ir izklāta ar salmiem tā, lai vērši vienmēr būtu pietiekami tīri, proti, lai netīrās zonas nebūtu augstākas par gurna, vēdera apakšas un krūšu kaula apakšējo pusi.

Šī tīrības izpratne ir spēkā kā vasaras periodā, tā ziemas periodā, arī tad, ja to pavada ārā.

Dzīvniekiem nodrošinātā novietnes platība ir vismaz 6 m²/UGB. Dzīvniekiem, kas ir vecāki par 36 mēnešiem, šī platība ir vismaz 8 m²/UGB. Dzīvniekiem pieejamais siles garums ir 0,7 m/UGB, un, ja tiek izmantoti dzīvnieku kustības ierobežošanas līdzekļi (barības galda nožogojums ar fiksatoriem, barības galda nožogojums ar slīpiem šķēršļiem u. c.), katram dzīvniekam ir atvēlēta vismaz viena vieta.

Visu platību nosedzošas redeļu grīdas ir aizliegtas.

Ir atļauts turēt dzīvniekus arī tikai ārā.

4.2.4. Nokaušana un liemeņu īpašības

Vēršus “Bœuf traditionnel de race Normande” kauj, kad tie sasnieguši 30–48 mēnešu vecumu. Tik daudz laika nepieciešams, lai dzīvnieki vismaz divas sezonas būtu bijuši ganībās.

No brīža, kad dzīvnieks pamet saimniecību, līdz dzīvnieka nokaušanai vajadzētu paiet ne ilgāk kā 24 stundām, ja dzīvnieks tiek transportēts no saimniecības tieši uz kautuvi, un ne ilgāk kā 36 stundām, ja dzīvnieks vispirms tiek aizvests uz sadales centru.

Dzīvnieku labturības interesēs nokaušanā obligāti jāizmanto apdullināšana.

Lai vēršu "Bœuf traditionnel de race Normande" ķermeņa uzbūve būtu pietiekami laba, saskaņā ar *EUROP* klasifikācijas sistēmu:

- O+ klases liemeņu minimālais svars ir 380 kg,
- O= klases liemeņu minimālais svars ir 410 kg.

Uz GTĪ "Bœuf traditionnel de race Normande" var pretendēt tikai liemeņi ar 3. vai 4. tauku slāņa klasi.

Audzētājs uztur individuālo izsekojamības lapu, kurā tas norāda:

- datumu un laiku, kurā dzīvnieks no audzētavas aizvests uz kautuvi,
- kautuves identifikāciju.

Kāvējs uztur individuālo izsekojamības lapu, kurā tas norāda:

- kāvēja vārdu vai numuru,
- nokaušanas datumu un laiku,
- kaušanas numuru,
- liemeņa svaru,
- liemeņa klasi,
- tauku slāņa pakāpi.

Gaļa tiek identificēta kā GTĪ "Bœuf traditionnel de race Normande" gaļa pēc tam, kad kāvējs liemeņus ir novērtējis. Specifikācijai atbilstošus liemeņus identificē, uz liemeņiem un liemeņu ceturtdaļām uzliekot norādi "Bœuf traditionnel de race Normande" un etiķetes.

4.2.5. *Marķējums*

Gaļas "Bœuf traditionnel de race Normande" marķēšanas prasības paredz, ka uz katras iepakojuma vienības jābūt:

- garantētas tradicionālās īpatnības nosaukumam "Bœuf traditionnel de race Normande", kas rakstīts:
 - ar lielākiem burtiem nekā pārējais marķējuma teksts,
 - ar vienāda izmēra burtiem (gan pēc to platuma, gan augstuma),
 - ar vienādas krāsas burtiem,
 - vienlaidus,
- norādei "Spécialité Traditionnelle Garantie" [garantēta tradicionālā īpatnība] un simbolam "STG" [GTĪ] uzreiz pirms GTĪ nosaukuma vai aiz tā bez jebkādiem iestarpinājumiem,
- skaidram nošķīrumam starp nosaukumu un visām pārējām norādēm.

4.3. *Apraksts par galvenajiem elementiem, kas nosaka produkta tradicionālās īpašības*

"Bœuf traditionnel de race Normande" gaļas ražošana iekļaujas Francijas Lielo Rietumu reģiona [*Grand Ouest*] lopkopības vēsturē.

Lielo Rietumu reģiona — Normandijas šķirnes šūpuļa — augsnes un klimatiskie apstākļi, kopš XVI gadsimta lauksaimniecībā piedzīvotās ekonomiskās un lauksaimniecības tiesiskā regulējuma pārmaiņas un Parīzes tuvums lielā mērā veicināja to, ka šā produkta ražošana gadu gaitā kļuva par tradicionālu praksi (*Frémont, A., 1967*).

Līdz Otrajam pasaules karam lielās Normandijas platībās varēja viegli kultivēt ganības, jo te bija vietas ar zālāju lielu koncentrāciju, kvalitatīvas augsnes un okeāniskais klimats. Ar dzīvžogiem norobežotie lauki, reģiona nelīdzenais reljefs un mitrās ieleju apakšas apgrūtināja aršanu. Tāpēc lopkopības centrā nonāca dzīvnieku nobarošana ganībās, kurā tika nobaroti tievi — visbiežāk darba — dzīvnieki.

Vēlāk, XIX gadsimta otrajā pusē, tā kļuva par lopkopju specializāciju; to veicināja graudaugu cenas krass kritums, kā iemesls bija masveida eksports no Atlantijas okeāna otra krasta XIX gadsimta beigās, un valsts industrializācijas izraisītā lauku iedzīvotāju aizplūšana (Bertaux, J. J., 1997).

Tā kā kultūraugu audzēšana nebija tik ekonomiski izdevīga un arī trūka darbaroku, uzmanības centrā nonāca zālāji un tātad arī liellopu, jo īpaši Normandijas šķirnes vēršu, audzēšana. Tādējādi lopkopji sāka šos dzīvniekus nobarot, veicinot šīs ražošanas attīstību un specializāciju (Frémont, A., 1967).

Šī lopkopība, kas vēsturiski bijusi Normandijas šķirnes slaucamo govju turēšanas papilddarbība, prasīja maz roku darbu un bija ienesīga. Par šīs produkcijas noieta tirgu izvēlējās vistuvāko un visaktīvāko tirgu — Parīzi (Frémont, A., 1967).

Tai pašā gadsimtā Normandijas šķirnes lopu audzēšana kļuva par profesionālu nodarbošanos un lopkopji centās uzlabot ganāmpulka kvalitāti, selekcionējot liellopus gan gaļas ieguvei, krustojot lopus ar Anglijas šķirni "Durham", kas ir gaļīgāka, gan arī piena ieguvei, jo galvaspilsētā attīstījās svaigu piena produktu (krējuma, sviesta un mīkstā siera) tirgus.

Parīzes tirgus un pēc tam arī izaugsme, ko piedzīvoja visas lielās pilsētas līdz XX gs. 60. gadiem, desmitkārtīgi palielināja gaļas un piena produktu tirgu un tādējādi pastiprināja Normandijas šķirnes kā kombinētā tipa šķirnes koncepciju, padarot gaļas "Bœuf traditionnel de race Normande" ražošanu par papildnodarbošanos.

Šajā ražošanas sistēmā ir mantoti nobarošanas paņēmieni, kurus agrāk izmantoja lopu nobarošanai ganībās un kuru pamatā ir zālāju apsaimniekošana atkarībā no to kvalitātes un zāles augšanas tempa — diviem parametriem, saskaņā ar kuriem tiek optimizēta nogaišana un lopbarības savākšana ziemas periodam.

Tā balstās uz dzīvniekam dabiski piemītošajām īpašībām, ko vēl vairāk izceļ lēna augšana, kura panākta ar kastrēšanu — virišķo hormonu trūkuma dēļ dzīvnieki attīstās lēnāk.

Tādējādi vēršu "Bœuf traditionnel de race Normande" audzēšanā par barību pamatā tiek izmantota ganību zāle un — ziemas periodā — konservēta barība uz zāles bāzes.

Kastrācija ne vien garantē dzīvnieku rāmumu, bet arī muskuļu masas labāku izvietojumu uz dzīvnieka pakalējām daļām un tādējādi arī labāku liellopa ķermeņa uzbūvi, kam Normandijas kombinētā tipa šķirne ir uzskatāms apliecinājums.

Vēršu "Bœuf traditionnel de race Normande" audzēšana nostiprinājās it visur, kur tika audzēti Normandijas šķirnes lopī, pat neskatoties uz to, ka piena ražošana specializējās un audzēšanas metožu intensifikācijas dēļ XX gs. beigās sāka izmantot barības sistēmas, kas balstītas uz skābbarības kukurūzu un soju (Bertaux, J. J., 1997).

Normandijas šķirnes slaucamo govju ganāmpulki un vēršu audzēšana kā piena lopkopības papilddarbība izplatījās tālu pāri šīs šķirnes izcelsmes vietas robežām — reģionos, kur noteiktus zālājus nebija iespējams kultivēt un tāpēc bija pievilcīga šī lopkopības koncepcija, kurā no viena ganāmpulka var iegūt gan pienu, gan gaļu.

Tādējādi Normandijas šķirne un "Bœuf traditionnel de race Normande" attīstījās gan Bretaņā [Bretagne], gan Luārā [Pays de la Loire], gan arī Centrā [Centre] līdz pat Šarantas [Charente] robežām.

Visus šos elementus apstiprina divi fragmenti no 1968. gadā publicētā Armāna Fremona darba "L'élevage en Normandie - Etude géographique".

Pirmajā tālāk sniegtajā fragmentā, kas ir citēts no rindkopas par "kaujamajiem dzīvniekiem", kurus autors iedala trīs kategorijās — teļos, agrīnos jaunbulļos un tradicionālajos vēršos —, tradicionālie vērši 1968. gadā, kad Normandijas šķirne vēl bija ļoti bieži sastopama Normandijas slaucamo govju ganāmpulkos, ir raksturoti šādi, parādot, ka runa ir par ļoti specifisku ražošanu, kuras pamatā ir vēršis — kastrēts tēviņš —, kas tiek nokauts trīs gadu vecumā, un nobarošana ar zāli — nobarošanas veids, kas dominē pār nobarošanu kūtī:

"Savukārt tradicionālais trīs gadus vecais vēršis, kas nodrošina vidēji 300 kg neto gaļas, ir vissvarīgākā kategorija. Runa ir par oriģinālu ražošanu (..), Normandija neapšaubāmi ieņem vadošu lomu. Normandijas kaujamo vēršu ganāmpulks veido vairāk nekā 20 % no kopējā kaujamo vēršu skaita valstī. Ornas [Orne], Piejūras Sēnas [Seine-Maritime] un Kalvadosas [Calvados] departaments ieņem vadošo lomu šajā ražošanā, kura iedalās nobarošanā kūtī, kas tiek īstenota līdzņemumos, un nobarošanā ar zāli, kas dominē lielajos zālāju reģionos, turklāt šis sadalījums ir ļoti nevienāds."

Otrajā fragmentā ir precizēts jēdziens *embouche*, kas definēts kā veids, kā vēršu nobarot ar zāli:

“Līdz ar specializēto nobarotāju, kas lopus nobaro ganībās [emboucheur] un kas plašāk pazīstams ar nosaukumu herbager, rodas pirmās acīmredzamās neskaidrības gaļas lopkopības profesiju jomā (..). XIX gadsimtā Kānas [Caen] tiesas judikatūrā tiek sniegta skaidra definīcija: “herbager” ir persona, kas nolūkā izmantot savus vai nomātus zālājus iegādājas tievus vēršus un pēc tam, kad tie ir noēduši šos zālājus un ir tur uzbarojušies, pārdod tos tālāk”.

Tādējādi gan XIX gadsimtā, gan arī pēc Otrā pasaules kara un arī mūsdienās “Bœuf traditionnel de race Normande” tiek definēts kā kastrēts Normandijas šķirnes tēviņš, ko nokauj aptuveni trīs gadu vecumā pēc tam, kad tas nobarots ar zāli.

PIELIKUMS

Galvenie pārbaudāmie aspekti

Specifikācijas noteikums	Novērtēšanas metode
Atļautā šķirne	Pēc dokumentiem un vizuāli
Tēviņš, kas kastrēts pirms septiņu mēnešu vecuma sasniegšanas	Pēc dokumentiem un vizuāli
Pamatbarībā izmantotās izejvielas	Pēc dokumentiem un vizuāli
Esība ganībās	Vizuāli
Ganīšanās ilgums	Pēc dokumentiem